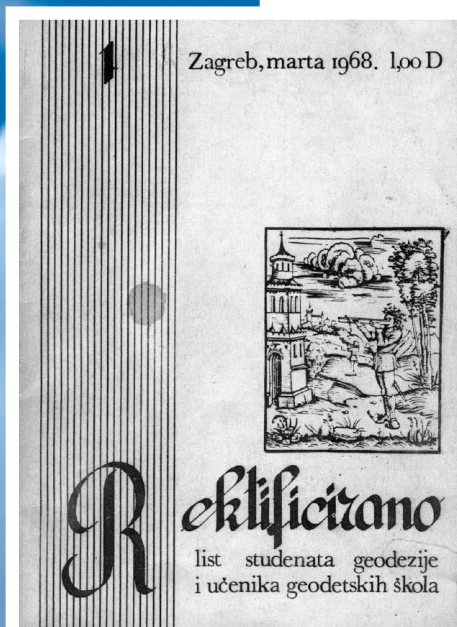

10 godina Ekscentra

Vedran Peran, ministar financija Ekscentra*

Da, dobro ste pročitali, prošlo je okruglih deset godina od izdavanja prvog broja Ekscentra. Nije neka brojka, ali mi geodeti uvijek nademo razloga za slavlje, pa neka tako bude i sada: slavimo mali jubilej našeg, sada već velikog, Ekscentra! U biti, kad malo bolje pogledam naše današnje sastanke uredništva i kad pročitam kakvi su oni bili generacijama prije, dolazim do zaključka da su većina njih nekakve male fešte. Nekad u prostoriji Studentskog zbora, a većinom u bir-tijama oko faksa.

Ideja o studentskom časopisu živi na našem Fakultetu od sredine prošlog stoljeća. Prvi korak je napravila generacija iz 1968. godine sa stvaranjem časopisa Rektificirano. Izašlo je svega nekoliko brojeva i časopis se ugasio, onda se čekalo do 1987. i 1988. godine kada studenti ponovno pokreću svoj časopis, ali pod nazivom Novo Rektificirano. Izišla su dva broja, došle ratne godine i sve je opet ostalo samo na idejama.

A sada da vas upoznam sa našim desetgodišnjakom: broj 1 ugledao je svjetlo dana u lipnju 1997. godine, u Zagrebu, naravno. Danas vjerojatno ne biste čitali ovaj broj Ekscentra da nije bilo studenata koji su tada, želeći nešto promijeniti i otrgnuti se od stvarnosti, pokrenuli časopis pod nazivom »Ekscentar«. Neka se ostali urednici ne ljute, iskoristit ću priliku i zahvaliti se prvom uredniku Željku Belobrajdiću i njegovom najužem timu (Almin Đapo i Damir Buljan) u ime svih studenata koji već godinama uživaju u stvaranju i čitanju našeg Ekscentra. Gospodo velika vam hvala za Ekscentar!

I da nastavim sa upoznavanjem: časopis je od početka bio zamišljen kao studentski, punili su ga stručni članci, kulturni član-

ci, događanja na Fakultetu, intervjui, sportska zbivanja, humor, stripovi i ostale zanimljivosti. Bio je u potpunosti crno-bijel i imao 60-tak stranica. Tiskan je u nakladi od 450 primjeraka. Predviđeno je da izlazi dva put u semestru, ali predviđanja nisu ostvarena i sljedeći Ekscentar je izašao kao dvobroj tek u prosincu 1998. godine. Primjetna je razlika u kvaliteti papira i grafičkoj obradi u odnosu na prvi broj. Da neće biti lako održati Ekscentar na životu dokazuje i to da se na sljedeći broj opet puno čekalo, točnije do svibnja 2001. godine, kada je svjetlo dana ugledao četvrti broj. Promijenila se postava u uredništvu i ovaj broj uredio je Goran Vukšić sa svojom ekipom. Lipanj 2003. donosi nam peti broj Ekscentra, a u uredničkim foteljama sjede Petra Vučica i Domagoj Udiljak. Naklada je nešto manja - 300 primjeraka. Šesti broj izlazi godinu dana kasnije pod palicom iste ekipe. Zatim stvar u svoje ruke uzima kolega Zoran Strižak i izdaje sedmi broj u prosincu 2005. godine. Pod njegovim vodstvom je naklada povećana ponovno na 400 primjeraka i za pohvalu, dobar broj stranica je u boji. Kolega Strižak zatim predaje dužnost glavnog i odgovornog urednika Filipu Biljeckom. Njegovim dolaskom promijenilo se puno toga. Nekako mi je sad nezgodno o ovome pisati (jer sam u međuvremenu i ja postao dio svega ovoga), ali pohvalit ću današnju ekipu koja je izdala kompletan osmi broj u boji i u imponantnih 2200 primjeraka, a cijenu časopisa svela na 0 kuna. Deveti broj, kojeg sada čitate slijedi s još goto-

[*] Vedran Peran, Usmjerenje: Inženjerska geodezija i upravljanje prostornim informacijama, Geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, e-mail: vperan@geof.hr

vo dvostruko više primjeraka zbog sve većeg interesa čitateljstva. Odlučeno je da se Ekscentar distribuira zajedno sa Geodetskim listom svim pretplatnicima istog. Time je časopis (od osmog broja pa nadalje) postao dostupan većini geodetske populacije u Hrvatskoj.

Časopis se s godinama nije pretjerano sadržajno mijenjao. Stručni članci su uvijek nastojali obrađivati aktualne teme u struci, članci o studentskim praksama postali su stalna rubrika, pratila su se i događanja na IGSM-u. Jedina mu je zamjerka to što su s godinama, ne našom krivnjom, zabavne članke zamijenjivali oni stručnog karaktera, pa je tako naš Ekscentar postao jedan od vrlo rijetkih tako visoko-stručnih studentskih časopisa na Sveučilištu. Treba naravno priznati da se Ekscentar s godinama pomalo uozbiljio.

Kao dva velika i skoro nepremostiva problema prilikom izdavanja Ekscentra naveo bih financije i nezainteresiranost velikog dijela naših studenata za pisanjem.

Ovaj prvi problem smo jako uspješno riješili kod izdavanja osmog broja, u prilog tome govori i naklada od 2 200 primjeraka, sve stranice tiskane u boji i cijena časopisa od 0 kuna. Financije smo riješili zahvaljujući našim sponzorima i donatorima kojima se od srca zahvaljujemo i nadamo se da će i dalje pomagati ovaj veliki projekt. Molimo vas za razumijevanje i nemojte nam zamjeriti kad vam opet na adresu stigne molba za donaciju ili sponzorstvo časopisa jer jednostavno ne postoji drugo rješenje. Iskoristio bih priliku da pozovem i vas koji nikad niste sudjelovali kroz donacije i sponzorstva da se svojim sredstvima uključite u ovaj veliki projekt (informacije na: ekscentar@geof.hr). Svako ozbiljno geodetsko poduzeće može i mora potpomagati ovakav časopis. On je naše bogatstvo koje moramo njegovati i očuvati. Vjerujte, struka će nam biti zahvalna!

Neke stvari se s godinama ipak nikako ne mijenjaju, pa tako ni zainteresiranost studenata za pisanjem u Ekscentru nije porasla ni uz sve napore koje je svako uredništvo do sada ulagalo. Časopis, unatoč tome što je postao besplatan, vrlo raširen i dostupniji te otvoren svima, nije naišao na bitno veći interes kod studenata. No, moram spomenuti da studenti Geodetskog fakulteta čine svega 15% čitatelja Ekscentra, a 85% čine ostali kolege iz struke, stoga članci općenito nisu problem, no svakako bi u časopisu studenata bilo vrlo lijepo imati i ponešto studentskih članaka.

Budućnost Ekscentra je prema sadašnjim planovima jako blistava. Plan je u sljedećem razdoblju doći do atributa »međunarodni«. Prvi korak je, kao što ste možda primijetili u uvodniku, prijevod većine članaka na engleski jezik. Približavanje svjetskom čitateljstvu nastojat ćemo obaviti predstavljanjem ovog broja studentima na ovogodišnjem IGSM-u u Sofiji i na Međunarodnoj kartografskoj konferenciji u Moskvi. Još jedan od koraka je i objavljivanje članaka studenata iz inozemstva. Plan je i da ubuduće Ekscentar izlazi dva puta godišnje. Ovaj broj dokazuje da je i to moguće. Lijepo sve to zvuči, glavni urednik je pun optimizma i zašto ne pokušati? Malo nas je vjerovalo u uspjeh kada smo si zacrtali preko 2 000 primjeraka u boji za osmi broj, pa smo s oduševljenjem proslavili njegov izlazak. Nadam se da ćemo tako proslavljati i svaki idući izlazak našeg Ekscentra, svaki put s jednom stepenicom više do svojih ciljeva. U svemu ovome trebamo pomoć svakog od vas koji čitate ove retke, bilo u vidu angažmana oko članaka ili u financijskoj potpori jer je njezin nedostatak naša jedina barijera. Entuzijasti koji će voditi Ekscentar će uvijek postojati, međutim financijska potpora je vrlo dinamičan pojam otkad postoji Ekscentar.

Ambicije i ciljevi Ekscentra iz mjeseca u mjesec sve više i više rastu. Ekscentar se napokon odvojio od svakodnevne bitke za preživljavanjem. Ovaj Ekscentar želi nešto više: želi prestati biti teret onima koji ga rade, želi biti jedan i jedinstven, stručan i poučan, želi da ga se čita te želi i mora biti prepoznatljiv izvan zgrade Fakulteta, a i izvan granica Hrvatske. On nije običan časopis, on je ogledalo naše studentske populacije i naše struke. U njega treba ulagati, na njega treba trošiti vrijeme, na njega treba trošiti novac, pa i svoje živce jer je on tradicija koju treba očuvati. Raditi u Ekscentru naša je čast, zadovoljstvo, a i obveza prema struci.

Smatram da je najbolje da o Ekscentru i svi dosadašnji urednici napišu pokoj riječ stoga se njihovo razmišljanje može naći u nastavku. >>

Željko Belobrajdić, Almin Đapo i Damir Buljan 1997.-1999.

Prisjećajući se (ne)davne 1997. godine i prvog broja Ekscentra, najprije nam pada na pamet neopisiva volja i zanos s kojim smo ušli u taj projekt. S nimalo novinarskog znanja, ali s velikim entuzijazmom uhvatili smo se u koštac s pripremom i izdavanjem časopisa studenta geodezije u novijoj povijesti Fakulteta.

Ciljevi koje smo si postavili su bili visoki, ali iznimnim osobnim angažmanom svih studenata koji su zajedno s nama stvarali taj prvi broj i uz bezrezervnu podršku profesora i dekana fakulteta, ispunili smo sva očekivanja i postavili visoke standarde za naše nasljednike (a naši nasljednici svojimi ciklički...).

Zadovoljstvo nam je primijetiti kako, unatoč proteklom vremenu i promjenama uredništva, svaki novi broj i dalje plijeni vašu pozornost zanimljivim sadržajem, a osnovna ideja ispreplitanja tema iz svakodnevnog studentskog života, nastave i događanja na fakultetu u kojoj jednako sudjeluju studenti i asistenti i profesori, te stručni radovi i novosti iz struke predstavlja siguran ključ uspjeha.

Ekscentar predstavlja simbol zajedništva i centar studentskih ideja oko kojeg se okupljaju ne samo studenti već i ostali koji su također vezani uz Geodetski fakultet. Pritom ne mislimo samo na nastavnike, već i na sve geodetske inženjere koji su (ne)davno završili lijepi naš fakultet.

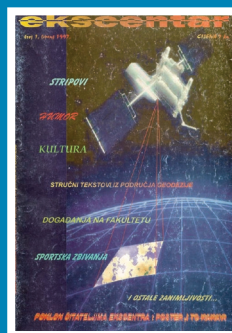
Cilj izdavanja ovog časopisa, kao što mu i samo ime kaže, je da bude središte studentske svijesti na našem fakultetu, da sagleda stvari i iz druge perspektive (s ekscentra), da daje informacije studentima o svemu njima bitnom kako bi što uspješnije završili fakultet, vodeći pritom računa da mladi geodetski stručnjak mora stajati čvrsto s obje noge na zemlji, jer naše je zanimanje odgovorno i profesionalno, te da je znanje stečeno na fakultetu najvažnije jer nakon studija količina znanja uvjetuje njegovo bolje ili lošije zaposlenje, ali i da se ne smiju zanemariti i studentske i mladenačke teme koje nisu toliko ozbiljne - ne zaboravite da je to studentski časopis, nedostaje zdrave studenstke za....ncije :) , nedostaju opće studentske teme, kritički osvrti i sl. To su stvari koje čovjeka izgrađuju u drugačijem smislu, daju mu socijalnu notu koja je također prijeko potrebna geodetu, pogotovu pri terenskim radovima, uopće u kontaktu s ljudima, a danas ljudski odnosi i menadžment postaju najvažniji segment poslovanja.

Zato Ekscentar mora biti jednako ozbiljan koliko i neozbiljan, jednako studentski koliko i stručan, i napokon, mora biti GEODETSKI!

Slavimo desetu obljetnicu izdavanja Ekscentra i vjerujemo da ćemo zajedno proslaviti još mnogo okruglih obljetnica.

ekscentrici:

Željko Belobrajdić,
Damir Buljan,
Almin Đapo

Goran Vukšić 2000.-2001.

Kaže čovjek da mu u par crtica napišem kako je bilo uređivati Ekscentar u ona vremena. Kako je bilo? Pa bilo je... nenadjedrivo!

Peti kat. Vani mrak. U prostoriji dvije kante, tri stolice i jedna i pol neonka (ona druga polovica stalno žmirk). Dolazi E. »Pa dobro, di si ti? Već je pol jedanajst!« »A sorry, pobjegle mi je vlak pa sam čekal drugi koji ne staje na Zapadnom, pa

sam moral.. »Ma dobro, daj... Si donjel kaj za popit?« »Pa nisam stigo. Kažem ti da...« »Ugh!« »Ok, idem sad. Imaš kaj sitno?« »Evo ti cener pa se snadi.« Sat i pol kasnije: »E, evo me!« »Pa bilo je i vrijeme!« »Ma daj me nemoj! Taman kad sam došo do ulaza je portir otišo u šetnju po zgradi... Za poludit! Čeko sam ga pol ćuke i onda sam skužil da kod R. gori svjetlo u sobi pa sam otišo do njega. Pustio me kroz prozor unutra pa smo još malo popričali i tak...« »Pa kaj on radi još tu? Jel ti dao članak za temu broja?« »Eno nekaj prčka po gps-u. Reko je da će nam tekst dat drugi tjedan.« »Sr\$%&! Pa ovaj tjedan moramo imat temu gotovu da možemo za deset dana ić u tiskaru...« »Ma stignemo...« 5-6 sati kasnije: »Dosta mi je svega! Opet nemrem prebacit ovo u *pagemaker* i ti glupi hrvatski znakovi!!! \$%/!!!! Idem doma! Za dva sata mi počinju vježbe...« »Evo ja još ovo prelomim i onda se idem zavalit na fotelju. Taman za ubit oko do predavanja.« »Aj bok!« Tri mjeseca kasnije: »Daj, idemo u tiskaru s ovim kakvo god da je! Ovo više fakat nema smisla! Već pol godine se s ovim natežemo a još...« »Ok, ok! Ajmo sklepat uvodnik i sadržaj i zgotovit sve.« »E, al ovi nam nisu poslali onaj tekst...« »Joj da! Ma daj, napiši ti nekaj pa ćemo stavit umjesto onog...« Tri tjedna kasnije: »E, jučer je navečer zvao lik iz tiskare i rek'o da je danas gotov!« »Daj, 'ajmo odmah!!!«

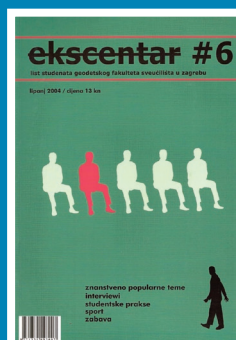
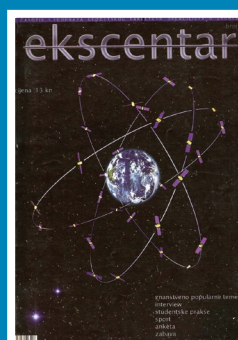
I tako je CIJELA EKIPA koja je radila na četvrtom broju otišla do tiskare pogledati i pogladiti novi broj. KONAČNO! Kakav je da je, al' gotov je!!! A bio je dobar! Poslije smo SVI otišli na pivu ispred dućana proslaviti. Ja sam častio. Dvije runde. Za nas dvojicu.

Edo, fala ti još jednom...
vukscha

Petra Vučica i Domagoj Udiljak 2002.-2004.

Postojala je samo velika želja, energija i volja kada smo se uvalili u avanturu zvanu Ekscentar. Sve je nastajalo u tijeku i realiziralo se korak po korak. Ekscentar je druženje, ideja, to je kontakt, obaveza, rad i izazov. Ekscentar su dani provedeni na petom katu, razgovori, maštanja i kreacije; pisanje, prepisivanje, prepravljanje, krojenje, dizajniranje... Usprkos neizvjesnoj budućnosti Ekscentra (jer ona ovisi samo o vama koji dolazite), svim drugim obavezama i vlastitom neiskustvu, krenuli smo sigurni u ono što radimo jer ako želiš onda i možeš. Radost i ponos - to osjećamo jer smo bili karika u lancu koji se uspješno nastavlja. Sve dobre želje i čestitke onima koji se brinu za Ekscentar.

Zoran Strižak 2005.-2006.

Vođenje Ekscentra, koliko god primamljivo i moćno zvučalo, sa sobom nosi niz teških okolnosti u kojima se nadete prije ili poslije, no jedno je sigurno: dodu kad im se najmanje nadate. »Svetu dužnost« sam preuzeo u želji da se okušam u novom izazovu, nastavim tradiciju izdavanja časopisa i da ga jednostavno pokušam učiniti najboljim ikad. U tome sam, vjerujem i uspio.

U bezbroj slučajeva nadete se razočarani od strane ljudi koji vas zavraćaju, izbjegavaju, lažu, i to je svakako najružnija strana svega. Nadete se u situaciji da se oni koji su to najmanje zaslužili osjećaju stresno radi pritiska u kojima ste se vi našli. Često nalazite na negodovanja kolega koji su ili ljubomorni na vas ili vam jednostavno hoće napakostiti na ovaj ili onaj način... Neki drugi vas pod raznim krinkama iskorištavaju za svoje »više ciljeve« i probitak u životu. Na te stvari morate biti spremni i na pravi način i objektivno odreagirati, a to je ponekad jako teško ako su emocije unesene u te odnose.

Ali, koliko god ružno zvučalo ovo što sam upravo spomenuo, postoji i jedan svijetli trenutak. Najveća i jedina čast koja vam se ukaže odigra se na dan same promocije časopisa. Trenutak slave koji ste cijelo vrijeme čekali i dan kada ste kolegama i svijetu mogli kazati: »Borio sam se, ali se i isplatilo...«

Za Ekscentar mogu komotno reći da je bio jedan je od mojih najvećih izazova tijekom studiranja, a koliko sam ga uspješno položio svjedoči sam po sebi broj 7.

Filip Biljecki 2006.-

Mjesto urednika povjereno mi je u lipnju 2006. kada me je tadašnji urednik, kolega Zoran Strižak, predložio Studentskom zboru koji me potom imenovao. Zadatak koji sam dobio bio je po mnogima nešto zahtjevniji: da nastavim ovu tradiciju i da uključim mlade generacije u rad, što sam sasvim prihvatio. Ipak sam, uz odličnu ekipu (kojima ovim putem zahvaljujem) – zasigurno dio najvećih entuzijasta s fakulteta koji su se okupili u ranu jesen 2006., vjerovao da zajedno možemo ostvariti i puno više ciljeve – da smo u mogućnosti stvoriti nešto veliko, nešto što će nas studente geodezije iznimno promovirati ne samo na Sveučilištu, već i u regiji. Odlučili smo stvoriti časopis poznat i izvan granica fakulteta, list s najvećom nakladom u području geodezije i geoinformatike u regiji i najkvalitetniji te distribucijom i nakladom najveći časopis u RH kojeg izdaju studenti u što nitko nije previše vjerovao na početku. Zbog očitog sukoba interesa ne želim davati mišljenje je li to ostvareno ili nije, pa to ostavljam vama da zaključite na temelju činjenica :-).

No, svaki je početak na svoj način težak i koliko god bili ambiciozni, uvijek započinje najtežim prvim korakom – u našem slučaju prikupljanjem članaka i sponzora. Kako su članci i financije glavno »gorivo« svakog časopisa, u početku je bilo iznimno teško uvjeriti potencijalne sponzore i autore u uspjeh našeg projekta i važnost njihovog doprinosa Ekscentru – no ipak, priznajem da im nitko nimalo ne zamjera oko skeptičnosti, jer nije lako vjerovati u brzu transformaciju iz malog i neperiodičnog časopisa u nešto sasvim respektabilno. Višemjesečni trud i sasvim uobičajeni četverosatni sastanci u TK su urodili plodom i krajem prosinca 2006. iz tiska je izašao tada osmi po redu broj Ekscentra, na koji smo izrazito ponosni. Izdavanje je popraćeno jednom vrlo ugodnom promocijom na Geodetskom fakultetu i časopis, koji je do tada bio relativno nepoznat je distri-

buiran zajedno s Geodetskim listom na 1500 adresa diljem RH i time odredio jednu novu eru za Ekscentar.

Gledajući ovaj Ekscentar kao konačan produkt našeg druženja, razmišljanja i rada, cijela priča možda djeluje idealno, no putem je bilo i nekih razočaranja i nelogičnosti – nažalost uglavnom oko financija.

Sada, kao uvodnik u problematiku, slijedi nagradno pitanje: nije li logično da uvjerljivo najperspektivniji i najuspješniji studentski projekt na jednom fakultetu u velikom dijelu financira matični fakultet ili sveučilište? Nismo nezahvalni dobivenim, no količinom dobivenih sredstava od Fakulteta, veliki ostatak sredstava (cca 85%) smo prisiljeni tražiti u drugim institucijama ili tvrtkama izvan Fakulteta. Apsurd je da časopis studenata Geodetskog fakulteta u osjetno većem dijelu financiraju tvrtke, a ne sam Geodetski fakultet, koji bi, po nepisanim zakonima zdravog razuma, svakom studentu za dobrobit njegovog obrazovanja trebao omogućiti po jedan primjerak časopisa.

Ovim putem zahvaljujem svim tvrtkama, geodetskim institucijama, nemalom broju nastavnika Fakulteta, a pogotovo njihovim asistentima koji su nas često na razne načine podržavali u našim aktivnostima. Moram pohvaliti i nastavnike s drugih domaćih i inozemnih fakulteta, koji su pozdravili ovu inicijativu i, unatoč tome što nisu povezani s našim faksom, pokazali interes za sudjelovanjem u ovom projektu.

Kako sam sadašnji urednik Ekscentra, navest ću nove i osnovne ciljeve našeg tima. Primarni cilj je da Ekscentar postane međunarodno orijentiran studentski stručni i edukativni časopis s velikom zadaćom promicanja studija geodezije i geoinformatike na Sveučilištu u Zagrebu i hrvatske geodezije u svijetu te stvaranja globalnog *community-a* studenata geodezije i geoinformatike gdje ćemo baš mi, studenti Sveučilišta u Zagrebu, biti predvodnici. Postizanje tog cilja smo načeli u ovom broju gdje je većina članaka objavljena i na engleskom jeziku u elektroničkom obliku (na 1000 CD-a + na webu) i time je Ekscentar, vjerovali ili ne, najveći časopis kojeg izdaju studenti geodezije i geoinformatike na svijetu. Pod međunarodnim časopisom bih naveo slobodno objavljivanje članaka iz inozemstva (u ovom broju već nekoliko) te njegova distribucija u inozemstvo na engleskom jeziku (samo za inozemstvo relevantni članci). Trebam svakako spomenuti da dežurni dušebrižnici nemaju razloga odmah skočiti na noge, jer Ekscentar (barem dok je ova ekipa ovdje) neće izgubiti svoj identitet časopisa studenata Geodetskog fakulteta u Zagrebu.

Nadalje, spomenuo bih kao cilj poticanje studentskog stvaralaštva, rada i aktivnosti kao i mentorskog rada i dvosmjerne komunikacije između studenta-autora i nastavnika pri pisanju članaka. Pozitivni primjeri već postoje i gotovo su uobičajeni zadnjih nekoliko mjeseci. Kao još jedan bitan cilj svakako moram navesti širenje znanja, svijesti i osjećaja zajedništva među studentima te stvaranje jednog medija koji će, bez obzira što ga izdaju studenti, biti zanimljiv svim zainteresiranima u naše znanstvene grane, bili oni studenti, stručnjaci iz privatnih tvrtki, asistenti, profesori ili netko sa strane.

Želim zahvaliti i najzaslužnijima bez kojih ovaj projekt ne bi postojao. Stoga, zahvaljujem svim »ekscenticima« koji su od 1997. godine do danas žrtvovali svoje slobodno vrijeme i volju na ovaj projekt, autorima koji su nam sve ove godine povjeravali svoje radove te recenzentima koji su u velikoj većini bez naknade pristali recenzirati radove.

Za kraj bih htio spomenuti: imati svoj kvalitetan studentski stručni časopis zaista je privilegija samo najboljih fakulteta. Međutim, na tako malom fakultetu imati časopis koji je najveći studentski časopis na Sveučilištu, najnakladniji časopis u geodeziji u vlastitoj državi i najveći studentski geodetski časopis na svijetu je zaista iznimna privilegija samo najboljih fakulteta u svom području na svijetu.

